

pelt hen kunne gøres bedre. Derfor havde jeg forestillet mig, at statsministeren var livet op, også efter at have hørt på diskussionen hele dagen, og var kommet sprudlende med nye bud på fremtiden; med bud på, hvad vi skal gøre i forhold til den accelererende krise rundt om os, og hvad vi skal gøre i forhold til velfærden, der krakelerer rundt om os.

Men der må jeg sige: Jeg kan godt kan forstå, at når metaltrætheden rammer chefen, kan man vel ikke bebrejde undersåtterne, at de også lider af metaltræthed. Det er vel et udtryk for, at metaltrætheden sænker sig over Venstre.

Kl. 21:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 21:26

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg tror, at det, det er et udtryk for, er, at hr. Villy Søvndal nu – skal vi sige – nærmest vælter den dybe skuffelse ud, det var for hr. Villy Søvndal, at jeg næsten ikke beskæftigede mig med hr. Villy Søvndal i mit indlæg. Jeg er helt sikker på, at hr. Villy Søvndal havde forventet at være hovedpersonen i mit indlæg, og sådan går det for mennesker, som i lang tid føler sig i centrum, at når de så pludselig ikke længere er i centrum, bliver de efterladt i et vakuum, som jeg tror kan blive en kolossal mental udfordring for hr. Villy Søvndal.

Men altså, jeg må sige, at det var, efter at jeg har hørt hr. Villy Søvndals indlæg i dag, for jeg havde jo set frem til, at beruset af al den medvind, som hr. Villy Søvndal gennem lang tid havde haft, ville hr. Søvndal præsentere os for et fantastisk politisk indlæg, et klart socialistisk alternativ og klare svar på de spørgsmål, der blev stillet. Og jeg må indrømme, at jeg faldt ned i stolen, da jeg hørte, at hr. Villy Søvndals bud på, hvordan landets økonomiske problemer skulle løses, var, at man i højere grad skulle bruge pillesorteringsmaskiner – det har jeg set i finanslovoplægget – og en mere effektiv anvendelse af møder. Jeg vil selvfølgelig ikke udelukke, at det sidste kan være inspireret af den måde, man gennemfører møder på i SF, men hvis man ser på, hvordan sådan noget foregår i øvrigt, er jeg ikke sikker på, at der er det potentiale i det, som SF tror.

Derfor må jeg sige, at da jeg havde hørt det, følte jeg ikke, at den kostbare taletid, som jeg har, der er kun en halv time, med nogen særlig fordel i dag kunne bruges på hr. Villy Søvndal,

så meget mere som jeg kan fortælle hr. Villy Søvndal, at det nok – i modsætning til hr. Villy Søvndals forventninger – ikke er sidste gang, hr. Villy Søvndal hører fra mig.

Kl. 21:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Margrethe Vestager for en kort bemærkning.

Kl. 21:27

Margrethe Vestager (RV):

Måske har statsministeren hørt det råd, som min mor altid har givet mig, nemlig at man skal have noget at falde tilbage på. Vi taler meget om statsministerens job i udlandet, men i virkeligheden er det jo som historiker, statsministeren gerne vil gøre sig. Jeg tror, at de fleste har konstateret, at statsministeren har ringe held med det, når det gælder den lidt fjernere historie. Og vi kan nu i statsministerens svar konstatere, at det heller ikke går så godt, når det er samtidshistorien, statsministeren kaster sig over.

For når det kommer til diskussioner om, hvem der er bedst til at sænke skatten, kommer statsministeren jo til kort. Fra 1993 til 2001 blev marginalskatten sænket for samtlige indkomstgrupper med minimum 5 pct. Det er regeringen ikke i nærheden af at gøre efter. Og er der en rekord, som statsministeren kan smykke sig med, må det være som den, der har opkrævet allerflest penge fra danskerne. Det står jo i skærende kontrast til det, som statsministeren har foran sig, men det har han dygtigt, polemisk afledt. Det vil jeg medgive. Jeg er sådan set ikke enig med hr. Villy Søvndal i vurderingen af statsministerens evne til at komme igen og komme igen.

Der er ikke nogen tvivl om, at batteriet sådan set er ladet op, men det, der bare er pointen, er, at det bør bruges til at få et fokus på det, som statsministeren har efterladt, nemlig et reformbehov. For i den 2015-plan, som statsministeren selv er ansvarlig for, er der en manko, og den er brugt på de valgløfter, som statsministeren har givet. Men betalingen savner vi, og det er tankevækkende, at statsministeren bliver ved med at ride en hest, som han ikke selv har sadlet. I en god økonomisk situation med rigtig sunde konjunkturer har statsministeren glemt de reformer, der skal til. Det vil vi meget gerne bidrage til, men det skal jo være på baggrund af en klar erkendelse af, at noget må der gøres.

Kl. 21:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.